

Lžou vám: emise fosilních paliv nezpůsobují globální oteplování

 infokuryr.cz/n/2023/06/17/lzou-vam-emise-fosilnich-paliv-nezpusobuji-globalni-oteplovani

kuryr

17. června 2023

Studie založená na datech z let 1750 až 2018 zjistila, že umělý fosilní CO₂ v atmosféře představoval 23 % celkových emisí od roku 1750, zatímco zbývajících 77 % pochází z výměnných nádrží CO₂.

Procento celkového oxidu uhličitého (CO₂) připadající na spotřebu fosilních paliv od roku 1750 do roku 2018 se v roce 2018 zvýšilo o 12 % ve srovnání s rokem 1750, což je příliš málo na to, aby bylo příčinou globálního oteplování. Studie odhaduje hodnotu atmosférické koncentrace antropogenního CO₂ na fosilní bázi v roce 2018 na 46,84 ppm z celkových 405,40 ppm.

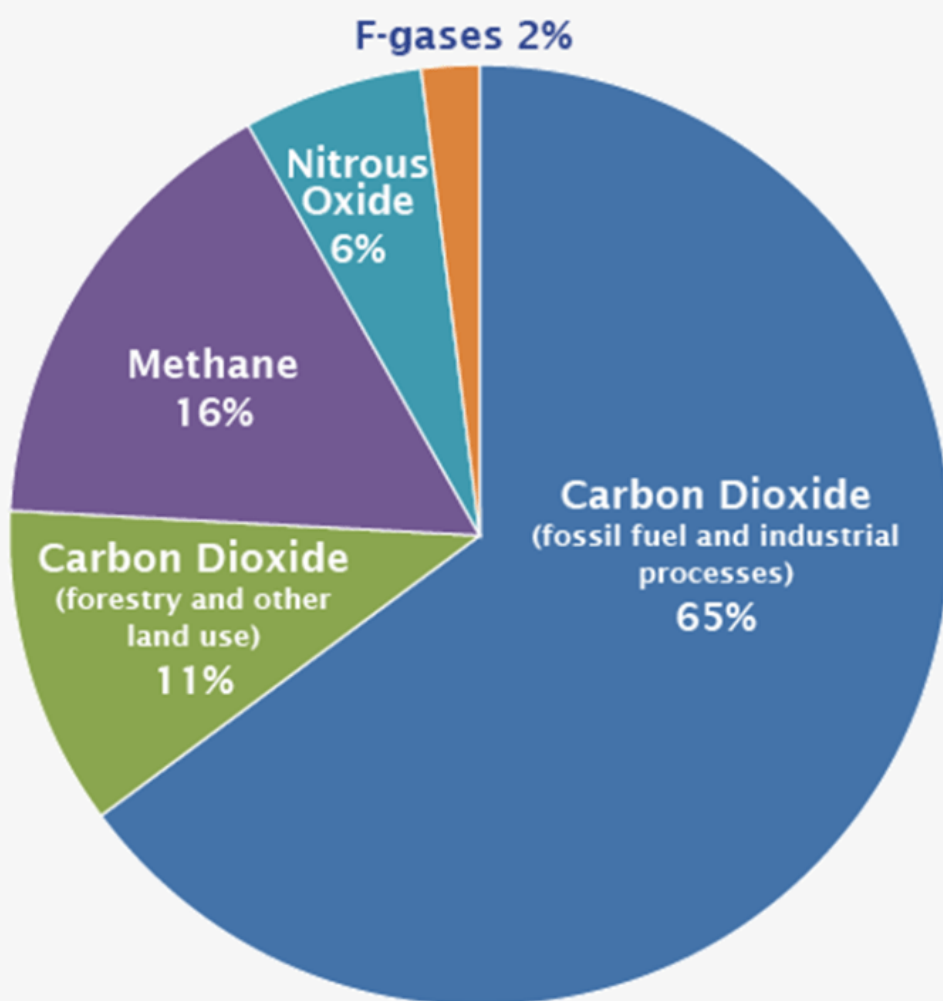
Ale to nezabránilo OSN a jejím lokajům, aby o tom opakovaně a po mnoho let lhali.

Americký úřad pro energetické informace (dále jen „EIA“) uvádí: „Ve Spojených státech většina umělých (antropogenních) emisí skleníkových plynů (GHG) pochází primárně ze spalování fosilních paliv – uhlí, zemního plynu a ropy – pro energetické využití ... za rok V roce 2020 představovaly emise CO₂ asi 79 % celkových antropogenních emisí skleníkových plynů v USA (na základě 100letého potenciálu globálního oteplování).

EIA uvádí zdroj svých informací: “Americká Agentura pro ochranu životního prostředí (EPA) zveřejňuje odhady celkových emisí skleníkových plynů v USA, aby splnily roční závazky USA podle Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu (UNFCCC).”

EPA směle tvrdí, že „používání fosilních paliv je hlavním zdrojem CO₂“ a reprodukuje koláčový graf Mezivládního panelu OSN pro změnu klimatu (IPCC):

Global Greenhouse Gas Emissions by Gas



Zdroj: [IPCC \(2014\)](#). Výstup na základě globálních emisí v roce 2010. Podrobnosti o zdrojích zahrnutých do těchto odhadů viz příspěvek pracovní skupiny III k páté hodnotící zprávě Mezivládního panelu pro změnu klimatu, přístupný 9. června [2023](#)

Zdrojem EPA a potažmo zdrojem EIA je tedy agentura OSN a lobbistická skupina IPCC, která byla vytvořena, aby ignorovala všechny příčiny změny klimatu kromě těch, které jsou způsobeny lidmi.

V roce 1988 Maurice Strong, muž, který vynalezl změnu klimatu, přesvědčil Program OSN pro životní prostředí (“UNEP”) a Světovou meteorologickou organizaci (“WMO”), aby souhlasily se zřízením

“mezivládního mechanismu”, který by snížil lidské -způsobil globální změnu klimatu monitorovat oteplování a vydávat politická doporučení OSN a západním vládám. Tou organizací byl IPCC.

V roce 2007 IPCC a americký viceprezident Al Gore společně obdrželi Nobelovu cenu míru „za své úsilí o vybudování a šíření více znalostí o lidsky způsobené změně klimatu a položení základu pro opatření nezbytná k potlačení této změny“.

Existence IPCC je založena na zjištění, že lidské aktivity jsou příčinou globálního oteplování, a pokud zmiňují byť jen jeden z důležitých faktorů ovlivňujících změnu klimatu, nebo že klima se vždy měnilo a měnit bude, bude Důvodem jejich existence okamžitě negováno. IPCC je aktivistickou a lobbistickou skupinou OSN, jejímž cílem je prosadit „hrozbu globálního oteplování“, trik k ospravedlnění útoku na lidstvo.

EPA dále tvrdí, že „od roku 1970 se emise CO₂ zvýšily asi o 90 %, přičemž emise ze spalování fosilních paliv a z průmyslových procesů tvoří asi 78 % celkového nárůstu emisí skleníkových plynů od roku 1970 do roku 2011.“

Rok 1750 je začátkem průmyslové revoluce a používání fosilních paliv pro energetiku a vozidla.

Studie z února 2022 vyvrací tvrzení klimatického alarmu a dochází k závěru, že nárůst atmosférického CO₂ od roku 1750 do roku 1950 je způsoben každoročním přerozdělováním CO₂ mezi nádržemi, především čistým únikem CO₂ z oceánů v důsledku zvýšení teploty v důsledku slunečního záření. v roce 1950 a později.

Atmosférické měření oxidu uhličitého je možné teprve od roku 1958. V roce 2003 začala NOAA Niwot Ridge Observatory provádět další měření atmosféry, včetně tří izotopů uhlíku 12C, 13C a 14C.

Možná znáte ^{14}C jako základ pro radiokarbonovou datovací metodu používanou k datování archeologických a geologických vzorků. Uhlík-14 (^{14}C) se také používá k odhadu atmosférického CO_2 . Studie však zjistila, že kvůli poločas rozpadu ^{14}C , což je rychlost, při které se rozpadá na polovinu své hodnoty, fosilní paliva neobsahují izotop ^{14}C .

Observatoř Niwot Ridge používá atomový poměr $^{13}\text{C}/^{12}\text{C}$ a atomový poměr $^{14}\text{C}/^{12}\text{C}$ k výpočtu dvou statistik: $\delta^{13}\text{C}$ a D^{14}C . Říká se, že jak $\delta^{13}\text{C}$, tak D^{14}C klesají s rostoucí antropogenní fosilní frakcí v atmosféře.

Autoři studie poznamenali, že rozdělení mezi umělým oxidem uhličitým a nefosilním oxidem uhličitým nebylo provedeno NOAA ani žádnou jinou observatoří při odhadu atmosférického CO_2 .

I když stále existuje určitá nejednoznačnost, stále se tvrdí, že většina nebo veškeré zvýšení úrovně oxidu uhličitého od roku 1800 je způsobeno antropogenní, fosilní složkou. Toto spojení bylo poprvé navázáno v roce 1960 „Keelingovou křivkou“, která dokumentovala nárůst CO_2 ze spalování fosilních paliv.

Skrable, Kenneth; Chabot, George; Francouzština,

Clayton1. Světový atmosférický CO_2 , jeho specifická aktivita ^{14}C ,

nefosilní složka, antropogenní fosilní složka a emise (1750-

2018). Fyzika zdraví 122(2):str. 291-305, únor 2022. | DOI:

10.1097/HP.0000000000001485“Tvrzení o dominanci antropogenní

fosilní složky bylo podpořeno zneužitím statistik $\delta^{13}\text{C}$ a D^{14}C ,”

uvádí studie. “Výsledné strmé svahy v grafech pravděpodobně vedly lidi na celém světě k závěru, že antropogenní složka dominovala nárůstu CO_2 a způsobila globální oteplování.”

“Specifická aktivita ^{14}C v atmosféře je snížena zředovacím efektem, když se do atmosféry dostane fosilní CO_2 , který neobsahuje ^{14}C ,” uvádí studie. Ředění atmosférického ^{14}C se nazývá Süssův jev,

pojmenovaný po rakouském chemikovi Hansi Süssovi, který zaznamenal vliv tohoto efektu na přesnost radiokarbonového datování.

„Výsledky Süssova efektu jsme použili ke kvantifikaci těchto dvou složek,“ uvádí studie. Dvěma složkami jsou antropogenní fosilní složka a nefosilní složka.

Při výpočtu množství těchto dvou složek museli autoři studie „zaplnit mezery“ kvůli omezeným datům D14C poskytnutým NOAA. NOAA poskytla data pouze od roku 2004 do roku 2012, ačkoli program D14C pokračoval. “Nepodařilo se nám získat data 2013-2020 z NOAA. Pro kompenzaci omezených dat D14C se používá postup odhadu očekávaných konkrétních aktivit,“ uvádí studie.

Studie identifikovala faktory, které významně ovlivňují atmosférický CO₂, a vzala je tam, kde je to vhodné, v úvahu. Tyto faktory jsou:

1. Globální uhlíkový cyklus a jeho vliv na hladinu CO₂. Přirozená obousměrná výměna CO₂ probíhá mezi atmosférou a jejími dvěma výměnnými zásobníky, oceány a pozemskou biosférou. Oceán je největší zásobárnou CO₂, obsahuje 50krát více CO₂ než atmosféra a 19krát více než pozemská biosféra.
2. Glaciálně-interglaciální cykly. Podle TOHOTO článku NOAA je příčinou přechodné doby ledové kolísání oběžné dráhy Země, které mění množství slunečního záření přijímaného Zemí. Během poslední dlouhé doby ledové absorbovaly oceány z atmosféry velké množství CO₂. Zdá se, že Země je stále v interglaciálním holocénu, který začal před 11 500 lety. Zdá se, že nárůst CO₂, který Země zažila od roku 1800, začal před více než 5000 lety.

3. Zvýšení ^{14}C z testování atomové bomby ve velké výšce. Testování H-bomby v 50. letech minulého století zkruslo radiokarbonové stáří mnoha materiálů. Podíl ^{14}C z testování jaderných zbraní je asi 2,6 % celosvětového inventáře, z nichž většina je nyní v oceánských nádržích. Měření aktivit atmosférického CO_2 specifického pro ^{14}C během tohoto období by měla být opravena o příspěvek z testů bomb. Odkaz NOAA na Bomb Spike poskytuje graf statistik D^{14}C a uvádí následující prohlášení Do 80. let 20. století byla většina „bomb“ ^{14}C absorbována v oceánech a pevninách, takže v atmosféře zůstaly mírně zvýšené hladiny. Přesto hladina ^{14}C v atmosféře nadále klesá – nyní kvůli emisím CO_2 z fosilních paliv.

Studie uzavírá:

Předpoklad, že nárůstu CO_2 od roku 1800 dominuje nebo odpovídá nárůstu antropogenní složky, není vědecky prokázán. Neověřené závěry o dominanci antropogenní fosilní složky CO_2 a obavy z jejího dopadu na změnu klimatu a globální oteplování mají vážné potenciální společenské důsledky, které vyžadují velmi nákladná nápravná opatření, která mohou být zavádějící, v současnosti nepotřebná a při zmírňování globálního oteplování neúčinná.

*Skrable, Kenneth; Chabot, George; Francouzština, Clayton*1. Světový atmosférický CO_2 , jeho specifická aktivita ^{14}C , nefosilní složka, antropogenní fosilní složka a emise (1750-2018). Fyzika zdraví 122(2):str. 291-305, únor 2022. | DOI: 10.1097/HP.0000000000001485

Co tedy způsobuje nárůst CO_2 v atmosféře? Jak již bylo zmíněno, článek NOAA o glaciálních-interglaciálních cyklech naznačuje, že nedávný nárůst CO_2 a teplot je primárně způsoben cyklickými změnami slunečního záření souvisejícími s oběžnou dráhou Země kolem Slunce.

„Roční změna [] nefosilní složky vykazuje po roce 1764 pozitivně rostoucí hodnoty []. Nakonec se změní na negativní v další době ledové, kdy průměrné teploty opět klesnou, jak se to stalo ve všech

předchozích glaciálních a meziledových cyklech,“ píše se ve studii.